

20. Odpoveď ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky V. Tomanovej na interpeláciu poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky M. Gíbalovej vo veci problematiky stanovenia úhrad za opatrovateľskú službu

VIERA TOMANOVÁ
ministerka

Bratislava 28. februára 2007
Číslo: II/1-30/07-6882

Vážená pani poslankyňa,

na Vašu interpeláciu, ktorou ste sa na mňa obrátili vo veci poskytovania opatrovateľskej služby občanom a bližšieho výkladu existujúceho systému, pojmov a kompetencií v opatrovateľskej službe Vám oznamujem nasledovné:

V rámci pokračovania reformy verejnej správy došlo k decentralizácii sociálnych služieb na samosprávne orgány do ich samosprávnej pôsobnosti. Ide o rešpektovanie povahy a účelu sociálnych služieb a zodpovednosti orgánov samosprávy za zabezpečenie dostupnosti sociálnych služieb svojim obyvateľom spolu so súvisiacimi právomocami, pri rešpektovaní princípu subsidiarity. S účinnosťou od 1. januára 2005 bola uskutočnená fiškálna decentralizácia založená na posilnení daňových príjmov obcí a samosprávnych krajov na financovanie ich samosprávnych kompetencií ako sú definované v rámci platného právneho stavu vrátane poskytovania sociálnych služieb. Obce a samosprávne kraje teda majú vytvorené zdrojové predpoklady pre realizáciu samosprávnych pôsobností ustanovených zákonom a to schválenými zákonmi a nariadeniami vlády prijatými v rámci fiškálnej decentralizácie.

Na základe písomnej žiadosti o poskytnutie opatrovateľskej služby podanej príslušnej obci za splnenia hmotno-právnych podmienok pre jej poskytovanie (§ 10, § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. a), § 15, § 49 a § 57 zákona č. 195/1998Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov) je obec povinná vydať rozhodnutie podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov o poskytnutí opatrovateľskej služby. Nedostatok finančných prostriedkov vyčlenených v rámci rozpočtu obce na poskytovanie opatrovateľskej služby alebo jej nedostatočné personálne alebo materiálno-technické zabezpečenie nie je pritom skutočnosťou, ktorá môže byť podkladom pre vydanie rozhodnutia v správnom konaní o neposkytnutí opatrovateľskej služby. Realizáciu právneho nároku občana na poskytovanie opatrovateľskej služby založeného právoplatným rozhodnutím o poskytovaní opatrovateľskej služby je obec povinná zabezpečiť poskytovaním opatrovateľskej služby svojimi zamestnancami, resp. uzatvorením zmluvy podľa § 71 ods. 1 písm. b) bodu 3 v spojení s § 71 ods. 2 zákona o sociálnej pomoci. Z vyššie uvedeného vyplýva, že „zbaviť sa“ pôsobnosti, resp. zodpovednosti zo strany obce za poskytovanie opatrovateľskej služby nie je možné.

Okresná prokuratúra v Ružomberku v záveroch zo svojej previerky zo dňa 21.6.2006, tak ako uvádzate vo svojej interpelácii, upozorňuje na povinnosť aplikácie vyhlášky č. 246/2001 Z. z. na vykonanie niektorých ustanovení zákona o sociálnej pomoci, podľa ktorej sa má ustanovovať výška úhrady za poskytovanie daného rozsahu opatrovateľskej služby. Citovaná vyhláška sa však vzhľadom na právnu kvalifikáciu poskytovania opatrovateľskej služby ako výkonu samosprávnej pôsobnosti, s účinnosťou od 1.1.2003 pri poskytovaní opatrovateľskej služby vo vzťahu k výkonu samosprávnej pôsobnosti obcí resp. samosprávnych krajov v oblasti sociálnej pomoci na úseku sociálnych služieb

neuplatňuje. Pripomínam, že novelou zákona o sociálnej pomoci č.674/2006 Z. z. bola s účinnosťou od 1.januára 2007 vyhláska Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 246/2001 Z. z. zrušená. Výšku úhrady a spôsob určenia úhrady za poskytovanie opatrovateľskej služby si od uvedeného dátumu stanovuje každé mesto alebo obec všeobecne záväzným nariadením, ktoré schvaľuje mestské alebo obecné zastupiteľstvo. Úhrada za opatrovateľskú službu sa určí podľa rozsahu poskytovaných nevyhnutných životných úkonov, nevyhnutných prác v domácnosti, zabezpečenia kontaktu so spoločenským prostredím a to v prepočte na 30 kalendárnych dní.

S pozdravom

Vážená pani
Monika Gíbalová
poslankyňa
Národnej rady
Slovenskej republiky
Bratislava